

תימא לא יהו מקריב על נפשיה, ואם תאמר שהוא מקריב את הקרבן על עצמו הוא איהו את קלקל, אז קשה שהרי הוא נפגם מהמת עוננו ואיך הוא יכול להקריב קרבן על עצמו מאחר שהוא בעצמו פגום ולא איהו בראוי דיתברכון עליו עליי ותתאי. ואז הוא לא ראוי ובדי שיתברכו העליונים והתחתונים עליו ידו תתאי לא יתברכון על ידיה, כל שבן עליי. ואם התחתונים לא מתברכים על ידו כ"ש העליונים שלא מתברכים על ידו אמר רב יהודה ולא אמר רבי יהודה לתרץ לרבי יוסף וכי הוא לא יכול להקריב קרבן על עצמו וזהו כתיב והרי כתוב בפסוק (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו, ומבהיר למה כתוב בפסוק וכפר אמר בא עיא לבפרא עלייה, لماذا הבהיר הדבר צריך לכפר על עצמו בגין לא יהו חב יכפר על גריםיה, אלא ודאי לפי שהוא חטא ואז لكن הוא צריך לכפר על עצמו דכתיב שכותב בפסוק וכפר בעדו. ומה הראיה שמשמע מהפסק שכאשר יש חטא בבחן הנadol הוא בעצמו ראוי להקריב קרבן על עצמו אולם רבי יוסף הקשה עליו כי הוא סובר שהיא שכותב בפסוק וכיiper בעדו, אין הכוונה שהבחן הנдол צריך כפירה על חטא ממש אלא הוא צריך רק כפירה ותיקון בעולם בלי חטא ממש ולכן הקשה לו שאם הבחן גדול חטא ממש מי יקריב בשבילו את הקרבן ב כדי שיכפר עליו (רמ"ק).

הבהיר הגדול אהוו בחכמה הסנו בחסיד ובחן הדירות נצחה

אמר רבי חייא, לתרץ את קושית רבי יוסי שאיר הכהן שחטא יכול להקריב קרבן על עצמו ואמר לבאר **הא ידיע באז אתר אתקשר**

כהנא רבא. שהרי ידוע באיזה מקום למעלה קשור ונacho הכהן הגדול שהוא בטפירות חוכמה (רמ"ק) **ובאן אחר אתקשר בכהנא אחרא,** ובאייה מקום קשור ונacho הכהן الآخر שהוא כהן הדירות שהוא בספירת הנצח (רמ"ק) **וההוא דאקרי סגן ידייעא.** ובאייה מקום קשור ונacho הסגן של הכהן הגדול הידוע שהוא בספירת החסד (רמ"ק) **בגין כד, בון אחרא קא מקריב קרבנית בקדמיתא,** ובגלל זה הכהן الآخر שהוא כהן הדירות כאשר הוא מקריב עליו את קרבנו בהתחלה **יסליך ליה עד ההוא אחר אתקשר ביד.** ומעלה אותו עד המקום שהכהן המקריב קשור ונacho בו דהינו אם המקריב הוא כהן הדירות הוא מעלה אותו עד הנצח ואם הוא הסגן אז הוא מעלה אותו עד החסד (רמ"ק) **ברור דבנה סליק לההוא אחר,** ואחרי שהכהן המקריב העלה אותו עד למקום שיכל להעלותו **לא מעכביין ליה לסלקא לאתריה, ולא תבפרא חובייה.** אז לא מעכבים את הכהן הגדול להעלות את עצמו עד המקום שלו העליון שהוא בחכמה ולכפר על עונו בעצמו לפני שבל המדרגות שתחתיו מסייעות אותו לעלות למדרגתו שהוא בספירת החכמה בgal שם צרייכים להתרך על ידו (רמ"ק) **ועל דא, אחרא קא מקריב עלייה קרבנית.** ולכן הכהן الآخر הוא מקריב את קרבנו בהתחלה **ביוון דאחרא הוא מקריב, ולא מסתפקין כל כד על ידיה,** ומכיון שהכהן לאחר הוא מקריב את קרבנו והמדרגות שמתוחת לכהן הגדול לא מתברכות כל כר ע"י הכהן الآخر לפני שהוא במדרגה פחותה מהכהן הגדול **לברור איהו מקריב,** ולכן אח"כ הכהן הגדול הוא בעצמו מקריב את קרבנו **ואינון עלאין, בלהו**

הليمוד היומי

מִתְחַבֵּרָן לְכֹפֶרֶת חֹזֵבִיה. ואולם המדרגות העליונות שם מתרבים על ידו כולם מתחברים כדי לסייע לו לכפר על עצמו לפי שהם צריים לו בכך שיווכלו להתרבר עלי ידו **וּמְלַפְּאָ קָדִישָׁא אָסְתַּבְּפָם עַל יְהִיָּהוּ**. והמלך הקדוש ברוך הוא מסכימים על ידיהם **בְּגִוּנָא דָא**, ובענין סוד זה שהקרבן נקרב על ידי זולתו **הַמְּתַפֵּל וְטַעַת יְעֻמּוֹד אַחֲר תְּחִתְיוֹ** ואפילו שהחzon האחר הוא יותר פשוט ממנו בכל זאת הוא עומד להתפלל תחתיו והוא מוציאו ידי חובתו כדוגמת הקרבן שAKERIB הכהן הייתך פשוט לכפר על הכהן הגדול.

רשבי היה מכיר את הש"צ שלשה ימים לפני הימים הנוראים **רַבִּי אַלְעֹזֵר וְרַבִּי אָבָא הָוו יִתְבִּי**. רבי אלעזר ורבי אבא היו יושבים וועוסקים בתורה אמר רבי אלעזר **חַמִּינָא לְאָבָא בִּזְמִי** דראש השנה ויום הבפורים, אמר רבי אלעזר לרבי אבא ראיתי את אבא רשבי הקדוש בשני יומי ראש השנה ויום כיפור **הַלָּא בְּעֵי לְמִשְׁמָעַ צְלָוֹתָא** מפל בר נש, שלא רצה אבא לשמעו תפילה ימים נוראים אלו מכל אדם **אַלְאָ** אי קאים עלייה תלתא יומין [гал] קוזם, לדבאה ליה. אלא אם עמד עליו אבא שלשה ימים לפני כן להדריכו ולטהר אותו ע"י שיחזרהו בתשובה וילמדו את כוונות התפילה (רמ"ז). **הַרְבִּי שְׁמַעוֹן הָוו אָמַר הַבִּי**, ומבהיר ר' אלעזר הטעם שהוא רשבי מכין השליך ציבור קודם הימים הנוראים, שרשב"י היה אומר

• אָוֹר הַרְשָׁבָ"י •

[гал] השלושה ימים הם בוגר נהי' שווה בוגר מלכויות וכורנות ושופרות שם תיקון הנוק' (רמ"ז).

ההימוד הימי

כִּר בְּצַלֹּתָא דְּהָאֵי בֶּר נְשׁ דְּאָנָא מְדֻבִּינָא, אֲתִכְפֵּר עַלְמָא. בכך הפילת אותו ש"ע שאני מכינו ומטהר אותו ומלמדו כוונות התפילה ע"כ מתכפר העולם וכל שָׁבֵן בְּתִקְיָעה דְשׁוֹפֵר, דְלֹא מְקַבֵּל תִּקְיָעָתָא דְּבָר נְשׁ דְלֹאו אִיהוּ חֲבִים לְמַתְקָע בְּרוֹא דְתִקְיָעה. ו מבhair ר' אלעוז לר' אבא שב"ש בתקיעת השופר לא היה מקבלABA לשמווע תקיעות שופר מאדם שלא יודע לתקוע ע"פ חכמת הכוונות של התקיעות (מק"מ). כמו שידוע מ"ש רבנו בשער הכוונות שכח תקיעת שופר יורד אור גדור שכחו מתמתקים כל שרשי הדינים וכל הדינים דזו"ן וכן כל העולמות שלמטה מהם.

תקיעות סדרות לפי סדר המידות והספריות

דְתִגְיִנְן, [קלא] **רַבִּי יִיסָּא סְבָא אָמַר הָנִי תִקְיָעָתָא בְסְדָרָן.** ולמדנו, רבי ייסא סבא אמר לבאר בסוד התקיעות, אותן התקיעות שנסדרו הן סדרות לפי סדר המידות והספריות (רמ"ק) **קְדָמָאָת**, בראשונה שהוא תש"ת (מק"מ) **בְּלִילָא מְפָלָא.** כולל מהכל דהינו שברים ותרואה כנגד אלה ורחל (מק"מ) **תְּגִינִינָא**, בשניה שהיא תש"ת **חֶדָא בְסְדָרָא** תקיעה אחת מכל הסדרים **וְחֶדָא בְסְדָרָא**, ותקעה אחת גם כן מכל הסדרים **גְבוֹרָה**

שלאה נקראת דינה קשיא מכיוון שהוא עומד בראש סדרים הסתוימים עד תש"ע דת"ת דזו"א ורחל נקראת דינה רפואי מכיוון שהוא עומד בראש סדרים המגולים משש"ת דזו"א (מק"מ).

[קלא] עיין מש"ב בשע"ב (דרושי ר"ה ח ע"א) דשברים הם דינה קשיא והם בלבד ותרואה הם דינה רפואי והם ברחל ולבן תוקעים תש"ת בוגדים ומפני הפסיק אם צrisk מוחין רק להאה או רק לרחל תוקעים תש"ת ותר"ת. וטעם הדבר

